

Gruppe II i højere Grad præget af, at der for mange af Arbejdernes Vedkommende ikke foreligger nogen øjeblikkelig Nødvendighed for deres Gennemførelse.

Gennem de modtagne Besvarelser har man faaet en righoldig Oversigt over offentlige Arbejder, som kan iværksættes, hvis man vil sætte noget ind derpaa.

Under Gruppe I har man Oplysning om Arbejder til en samlet Udgift af c. 11 Mill. Kr. og repræsenterende mindst 300.000 Arbejdsdage, medens man under Gruppe II har Oplysning om Arbejder til en samlet Udgift af c. 31 Mill. Kr. og repræsenterende mindst 800.000 Arbejdsdage. Hertil maa føjes, at Landkommunerne, til hvilke man ikke har udsendt Skemaer, vel ogsaa maatte kunne præstere en Del Arbejder. Selv om man naturligvis ikke kan vente — selv med Opbydelse af alle Kræfter — at faa samtlige disse Arbejder sat i Gang, endsige paa en saadan Maade, at tilnærmelsesvist alle de beregnede Arbejdsdage vil falde i den Periode (Vinterhalvaaret 1925—26), som nærmest haves for Øje, kan der ikke være Tvivl om, at der er store Muligheder for i væsentligt Omfang at bøde paa Arbejdsløsheden ved Iværksættelse af offentlige Arbejder.

I det medfølgende Bilag er de modtagne Oplysninger sammenarbejdede, og der er gjort Rede for de Forhold, som danner Hindring for de paagældende Arbejders øjeblikkelige Udførelse.

Disse Hindringer bestaar i en Del Tilfælde i, at Forhandlinger, som skal føres mellem en Kommune og vedkommende Ministerium, endnu ikke er bragt til Afslutning eller i hvert Fald endnu ikke har ført til det Resultat, som muliggør Arbejdet. Der vil nu af Arbejdsudvalget blive anstillet Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde om Mulighederne for at faa disse Sager bragt til snarlig Afslutning.

Men i langt det overvejende Antal Tilfælde er Hindringerne af økonomisk Natur. Dette gælder navnlig de kommunale Arbejder. Og Vanskelighederne er her af dobbelt Natur, idet mange Kommuner erklærer, at de paagældende Arbejder kun kan iværksættes, saafremt Kommunen kan erholde *Laan* paa rimelige Vilkaar; medens det i en Del Tilfælde kun vil kunne ventes, at de paagældende Arbejder kommer i Gang saafremt Kommunen kan erholde *Tilskud* til Udførelsen.

1. Laan.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilvejebringelsen af Laan til Kommuner skal Arbejdsudvalget udtale følgende:

Saafremt man som et Led i Kampen mod Arbejdsløsheden i væsentlig Grad vil regne med en ekstraordinær Iværksættelse af kommunale Arbejder, maa det efter de fremkomne Besvarelser anses for paakrævet, at der fra Statens Side gøres noget for at skaffe fornødne Laanemidler til en Del Kommuner.

Der har i saa Henseende været rejst Spørgsmaal om, hvorvidt det maatte være muligt at stille nogle af Arbejdsløshedsfondens Midler til Raadighed. Dette kan man dog ikke anbefale, idet man — navnlig med en ekstraordinær Arbejdsløshed for Øje — maa anse det for uforsvarligt at binde Fondens ikke altfor rigelige Midler ved Udlaan paa flere Aar.

Man kan derfor ikke se, at der er andre Muligheder end, at enten Staten af sine egne Midler opretter en Laanefond til Udredelse af Laan til Arbejdsløshedsarbejder, eller at der — som det skete i 1915 og 1918 — tilvejebringes et samlet kommunalt Laan. Hvorvidt et saadant samlet kommunalt Laan skal søges optaget i Indlandet eller Udlandet, finder Arbejdsudvalget ikke at burde udtale sig om, da dette Spørgsmaal hænger nøje sammen med hele Valutaspørgsmaalet og derfor maa løses i Forbindelse med dette. Til Gunst for at lade de paagældende Laan udrede